

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/26/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5320200160
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5320200160.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ladislava Mejstříka, členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: W. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, dieťa rodičov, matka: S. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. XXX/XX, Q. O. R., zastúpená JUDr. Peter Strapáč, PhD., s. r. o., so sídlom 17. novembra 3215, Čadca, IČO: 50 473 522 a otec: C. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. XXXX, za účasti starej matky maloletého dieťaťa Z. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. XXXX, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, na odvolanie matky a otca maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 7P/4/2020-312 zo dňa 11. 01. 2022, takto

rozhodol:

Odvolanie matky maloletého dieťaťa **o d m i e t a**.

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Čadca zveril maloletého W. do osobnej starostlivosti matky, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu dieťaťa výživné za obdobie od 21. 01. 2020 do 31. 10. 2020 sumou 100,- eur mesačne a od 01. 11. 2020 výživné sumou 120,- eur mesačne, ktoré je povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Súd zároveň vyčíslil zameškané výživné za obdobie od 21. 01. 2020 do 11. 01. 2022 v sume 2 315,53 eur a povolil otcovi toto hradiť spolu s bežným výživným v mesačných splátkach po 80,- eur pod stratou výhody splátok v prípade omeškania s plnením čo i len jednej splátky. Súd prvej inštancie ďalej upravil styk maloletého W. s otcom tak, že je oprávnený stýkať sa každý týždeň v roku v rozsahu 4 hodiny v prítomnosti starej matky v čase určenom na základe predchádzajúcej vzájomnej dohody medzi matkou, otcom a starou matkou. Súd ďalej uviedol, že v prípade nerealizácie styku v danom týždni je matka povinná umožniť otcovi styk v náhradnom termíne určenom na základe predchádzajúcej vzájomnej dohody s otcom a starou matkou. O trovách konania vo vzťahu k účastníkom súd rozhodol, že žiaden nemá nárok na náhradu trov konania. Vo vzťahu k štátu súd zaviazal matku, aj otca maloletého dieťaťa k náhrade trov tak, že otec, aj matka dieťaťa sú povinní zaplatiť trovy štátu každý vo výške 681,- eur na účet Okresného súdu Čadca v lehote do 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie súd zdôvodnil s poukazom na ust. § 24, § 25, § 36, § 62, § 63, § 65, § 75, § 76 a § 77 Zákona o rodine, keď konštatoval, že rodičia maloletého dieťaťa nie sú manželia, nežijú v spoločnej domácnosti, spoločne nehospodária a nevedia sa dohodnúť na úprave práv a povinností vo vzťahu k maloletému W.. Po vykonanom dokazovaní súd maloletého zveril do starostlivosti a výchovy matke, upravil vyživovaciu povinnosť otca a styk otca s maloletým dieťaťom s prihliadnutím na odôvodnené potreby maloletého

dieťaťa, ako aj možnosti a schopnosti oboch rodičov. Do úvahy bral tiež aj záujem maloletého dieťaťa a ochranu jeho života a zdravia s prihliadnutím na znalecké posudky vykonané alebo oboznámené v konaní s prihliadnutím na vyjadrenia účastníkov konania, ale najmä v záujme maloletého dieťaťa.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom právnych zástupcov podali odvolanie otec, aj matka maloletého dieťaťa.

Matka dieťaťa napadla výrok, ktorým bola zaviazaná k trovám štátu s tým, že takéto rozhodnutie je nelogické a neodôvodnené. Poukázala na skutočnosť, že súdne konanie prebiehalo od roku 2020, pričom z vykonaného dokazovania malo byť súdu zrejmé, že otec maloletého dieťaťa je osoba, ktorá si nevie nájsť a udržať dlhodobú prácu, resp. pracuje na čierno, aby sa vyhol plneniu vyživovacej povinnosti. Tiež bolo preukázané, že jedinou osobou, ktorá sa náležitým spôsobom stará o maloletého W., je odvolateľka, ako jeho matka, ktorá prakticky zabezpečuje celú starostlivosť o dieťa. Pokiaľ súd rozhodol, že matka dieťaťa má nahradiť alikvotnú časť trov štátu vo výške 681,- eur, takéto rozhodnutie je pre ňu likvidačné a podľa nej by súd mal v takýchto prípadoch citlivo riešiť situáciu náhrady trov štátu najmä s prihliadnutím na to, kto z rodičov sa aktívne stará o maloleté dieťa, ktorý ho má zverené, ktorý uhrádza všetky náklady súvisiace so životom a potrebou maloletého dieťaťa. Podľa nej uvedené rozhodnutie nie je ani v záujme maloletého dieťaťa, nakoľko pri zaplatení tejto sumy by mohla byť ohrozená samotná jeho výživa. Matka maloletého dieťaťa žiadala, aby odvolací súd napadnutý výrok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie, resp. aby matku od povinnosti hradiť trovy štátu úplne vylúčil a na ich úhradu zaviazal otca.

Otec maloletého dieťaťa v odvolaní uviedol, že napáda jednotlivé výroky označené v rozsudku pod bodom II., III., IV. a VIII. Nesúhlasil s výškou výživného určeného sumou 120,- eur od 01. 11. 2020, keď podľa neho takúto zmenu súd nijakým spôsobom neodôvodnil. Nie je mu zrejmé, prečo práve od tohto dátumu súd zo sumy 100,- eur zvýšil výživné na sumu 120,- eur mesačne. Podľa neho k žiadnej podstatnej zmene pomerov, ktoré by odôvodňovali zmenu výšky výživného nedošlo. Súd nebral do úvahy, že od marca 2020 až doposiaľ sa nachádza spoločnosť v čase pandemickej krízy a otec v tomto období nemohol zarobiť dostatok finančných prostriedkov. Tiež napadol rozhodnutie súdu, ktorým bolo vyčíslené zameškané výživné a uložená otcovi povinnosť platiť toto v splátkach po 80,- eur mesačne spolu s bežným výživným. Podľa neho je takáto suma neuhraditeľná, čo bude viesť následne pravdepodobne k vymáhaniu výživného exekučnými konaniami, pričom otec sa prepadne do ešte horšej situácie, ktorá ohrozí jeho schopnosť platiť aj bežné výživné. Výhrady mal otec maloletého dieťaťa aj k spôsobu úpravy styku s maloletým synom, keď tento súd určil v rozsahu 4 hodín v prítomnosti starej matky Z. W.. Poukazoval na skutočnosť, že pôvodne sa rodičia maloletého obrátili na súd s návrhom na schválenie rodičovskej dohody uzatvorenej dňa 10. 01. 2020, podľa ktorej bol otec oprávnený stýkať sa s maloletým každý nepárny víkend od piatka od 18,00 hod. do nedele do 18,00 hod. Aj neodkladným opatrením bol upravený styk v širšom rozsahu tak, že sa mohol s dieťaťom stretávať každú sobotu od 08,00 hod. do 18,00 hod. Napriek takto prebiehajúcemu styku otca s maloletým dieťaťom v období posledných dvoch rokov okresný súd obmedzil jeho právo stýkať sa s maloletým synom na čas v rozsahu 4 hodín, aj to v prítomnosti starej matky a na základe predchádzajúcej vzájomnej dohody medzi matkou, otcom a starou matkou. Hoci okresný súd obmedzenie práva otca na styk s maloletým odôvodnil trestnou minulosťou otca, neuviedol však skutočnosť, že skutky sa stali pred viac ako dvoma rokmi a pokiaľ teda matka v tom čase súhlasila s navrhovanou rodičovskou dohodou, mal súd túto rešpektovať. Aj zo znaleckého posudku ohľadom jeho zdravotného stavu vyplynulo, že jeho psychické ochorenie je v remisii. Podľa odvolateľa podmienka styku otca s maloletým za prítomnosti matky otca predstavuje prekážku uskutočňovania styku. Súdu vyčítal, že ponechal styk na dohode rodičov, avšak takýmto spôsobom neboli vyriešené ich nezhody ohľadom stretávania sa s dieťaťom. Pri určení času stretávania v rozsahu 4 hodín má dôvodnú obavu, že tak nebolo určené z dôvodu trestnej minulosti otca, ale z dôvodu zaneprázdnenia tretej osoby (starej matky), od ktorej nemožno požadovať dlhšiu dobu, počas ktorej bude k dispozícii na stretnutie. Ďalej otec maloletého dieťaťa namietal správnosť výroku, ktorým ho súd zaviazal k povinnosti nahradiť Slovenskej republike trovy štátu vo výške 681,- eur v lehote 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Súd v tomto prípade nevzal do úvahy skutočnosť, že otec o vypracovanie znaleckého posudku nežiadal. Súd tiež neprihliadol ani na takú skutočnosť, že otec nie je schopný túto sumu uhradiť, a to ani v prípade, že má byť uhradená v dlhšom časovom období. Otec tak považuje rozsudok okresného súdu za nesprávny, ktorý neodôvodnene obmedzuje jeho rodičovské práva, hoci preukázal, že o maloleté dieťa sa dokáže postarať. Spolu s dieťaťom majú výborný vzťah a otec sa snaží vytvárať pre dieťa vhodné podmienky. Žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

3. Vo vyjadrení matka maloletého dieťaťa k odvolaniu otca uviedla, že tento celý čas uskutočňuje špekulatívne konanie, na základe ktorého sa vyhyba tomu, aby bol zaviazaný na vyššie výživné a aby pred súdom navodil stav, že podľa jeho zárobkov nie je schopný plniť vyživovaciu povinnosť, čo však nemôže byť na ujmu dieťaťa, ktoré má právo na výživu od obidvoch svojich rodičov. Súd je povinný uplatniť zásadu potenciality príjmov rodiča a plnenie vyživovacej povinnosti je povinnosť zákonná. Súd mal dostatočne preukázané aj zo samotnej výpovede odvolateľa a jeho matky, že táto je ochotná prispievať na jeho výživu a podporovať ho, pričom sa jedná o zdravého človeka, ktorý má už nadobudnuté skúsenosti automechanika a miesto toho, aby si našiel riadne platenú prácu, vykonáva činnosti na dohodu alebo na čierno, pričom ide len o jeho účelové konanie. Čo sa týka zameškaného výživného, podľa nej súd správne určil splátky a umožnil tak otcovi maloletého dieťaťa zaplatiť zameškané výživné, nie jednorazovo a v plnej výške, čo je v konečnom dôsledku v jeho prospech. Nie je teda namieste námietka odvolateľa, kde namieta splátky zameškaného výživného a pamätať by mal na to, že svojím konaním ukracuje len a len svoje dieťa. Čo sa týka styku otca s maloletým dieťaťom v prítomnosti starej matky Z. W., tu poukázala matka dieťaťa, že otec pred súdom s takto realizovaným stykom súhlasil. V podstate na takomto spôsobe stretávania sa rodičia maloletého dieťaťa, aj stará matka dohodli. Podľa nej odvolacia námietka v tomto prípade mala sledovať len cieľ oddialiť právoplatnosť rozhodnutia, pričom záver súdu v tomto výroku bol dostatočne odôvodnený, najmä vzhľadom na znalecký posudok, kde bolo vyslovené, že otec v tomto čase nie je adekvátnym vzorom pre maloleté dieťa. Ako matka maloletého dieťaťa rešpektuje právo otca na styk so synom, avšak tiež má záujem chrániť dieťa, preto sa plne stotožnila s rozhodnutím súdu, ktoré sa opieralo o znalecký záver, že styk je možné realizovať každý týždeň a pokiaľ by k stretnutiu nedošlo, uskutoční sa v inom termíne alebo nasledovný týždeň sa stretnutie predĺži. Tento záver je podľa nej správny, pričom chráni najmä záujem maloletého W.. Na základe uvedených záverov uviedla, že žiada, aby okrem výroku VII. súd rozsudok ako vecne správny potvrdil.

4. Otec maloletého dieťaťa k vyjadreniu matky uviedol, že pokiaľ namieta správnosť výroku VII. v rozsudku (úhradu trov štátu), právna zástupkyňa matky spolu s kolíznym opatrovníkom a starou matkou sa vzdali práva podať odvolanie voči rozsudku. Pokiaľ išlo o jeho odvolacie dôvody, na týchto naďalej zotrval. Ohradil sa voči vyjadreniu matky, že by nezodpovedným správaním ukracoval svojho syna. Už počas konania na súde prvej inštancie poukazoval na svoju nepriaznivú finančnú situáciu, z ktorej je zrejmé, že mesačná splátka zameškaného výživného je pre neho neuhraditeľná. Opakovane zotrval aj na svojich výhradách k úprave styku, resp. k výroku, ktorým bol zaviazaný na náhradu trov štátu. Čo sa týka vyjadrenia matky k jeho zdravotnému stavu, uviedol, že ochorenie je v štádiu remisie.

5. Vo svojom ďalšom vyjadrení matka maloletého dieťaťa uviedla, že zotráva na podanom odvolaní voči výroku, ktorým bola zaviazaná na trovy štátu a súd by mal prihliadať na ňou podané odvolanie. Čo sa týka vyjadrení otca maloletého dieťaťa, nemôže sa neustále odvolávať na pandémiu vírusového ochorenia COVID-19, ktoré podľa jeho slov zapríčinilo nemožnosť nájdania si riadnej práce. Pritom na pojednávaní bolo preukázané, že pracuje, avšak za smiešnu odmenu. Pokiaľ by sa každý rodič odvolával na pandémiu, potom by podľa tohto žiadne dieťa nemalo zabezpečenú výživu, na ktorú má zákonný nárok. Odvolateľ by mal zodpovedne pristupovať k rodičovstvu. Z toho nevyplýva len jeho oprávnenie stretávať sa so synom, ale aj povinnosť prispievať na výživu svojho dieťaťa. V ostatnom poukázala na svoje predchádzajúce vyjadrenia.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 65 a § 66 CMP a postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Čo sa týka odvolania matky maloletého dieťaťa, toto s poukazom na ust. § 368 a § 386 písm. b/ CSP odmietol.

7. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie mal i odvolací súd preukázané, že návrhom zo dňa 21. 01. 2020 sa domáhala matka maloletého dieťaťa úpravy práv a povinností a určenia výživného k maloletému dieťaťu formou návrhu dohody rodičov. V priebehu konania však došlo podľa matky maloletého dieťaťa k zásadným zmenám a matka maloletého dieťaťa tak žiadala, aby súd úpravu práv a povinností vykonal v súlade so závermi dokazovania vykonaného pred súdom. Dočasne bola úprava práv a povinností zo strany súdu upravená neodkladným opatrením sp. zn. 7P/4/2020 zo dňa 03. 03. 2020. V zmysle tohto rozhodnutia bolo dieťa dočasne zverené do osobnej starostlivosti matky, otcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého výživné sumou 100,- eur mesačne a zároveň bol upravený styk tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každý párný týždeň v sobotu od 08,00 hod. do 18,00 hod. V priebehu ďalšieho konania súd prvej inštancie zistil, že rodičia nie sú

manželia, v spoločnej domácnosti žili do 14. 06. 2019. Po nezhodách sa matka maloletého dieťaťa aj so synom odsťahovala k svojim rodičom a umožňovala otcovi s maloletým sa stýkať, pričom otec prispieval na dieťa výživné sumou 100,- eur mesačne. Matka maloletého dieťaťa bola na predĺženej materskej dovolenke do 18. 04. 2021, poberala rodičovský príspevok vo výške 370,- eur mesačne a prídavok na dieťa. Od 19. 04. 2021 je zamestnaná s čistým príjmom okolo 642,- eur mesačne. Počas rodičovskej dovolenky si privyrábala, pričom dosahovala príjem 400,- až 500,- eur mesačne. Matka býva spolu s maloletým u svojich rodičov v 4-izbovom byte, platí poplatok v materskej škole 60,- až 65,- eur mesačne, stravu dieťaťu 30,- až 35,- eur mesačne v materskej škole, poplatok do ZRPŠ a mesačnú réžiu 5,- a 20,- eur. Okrem toho vo vzťahu k dieťaťu zabezpečuje všetky jeho ďalšie potreby od oblečenia, nákupu hygienických potrieb, vitamínov, voľnočasových aktivít a hračiek. Otec maloletého dieťaťa je SZČO s predmetom podnikania diagnostika a opravy cestných motorových vozidiel, prípravné práce k realizácii stavby a dokončovacie stavebné práce, pričom má pozastavenú živnosť od 17. 01. 2020 do 17. 01. 2023. Má ukončené stredoškolské vzdelanie v odbore automechanik, zároveň s výučným listom. Od 08. 04. 2020 do 10/2020 bol práceneschopný pre popáleniny a úraz kolena. Tiež bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie do 02. 04. 2021 a do 16. 06. 2021 sa nachádzal vo výkone väzby, kde pracovne nebol zaradený. Z jeho vyjadrení vyplynulo, že nepravidelne pracoval ako prevádzkar v Lyžiarskom stredisku na chate vo Veľkej Rači, tiež pracoval v lese bez zmluvy, resp. vypomáhal na stavbe domu. Od 15. 12. 2021 pracoval na dohodu o vykonaní práce za dojednanú odmenu 3,58 eur brutto za hodinu. Býva v rodinnom dome, ktorý je vo vlastníctve jeho matky, v ktorom zároveň býva jeho stará matka, každý býva v samostatnej bytovej jednotke, zálohové platby za elektrinu a plyn platí stará matka. Finančne ho podporuje matka. Otec má ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči staršiemu synovi S., nar. XX. XX. XXXX vo výške 100,- eur mesačne. V minulosti boli vedené voči otcovi viaceré trestné konania, a to v priebehu rokov 2015 až 2021, naposledy bol odsúdený Okresným súdom Čadca trestným rozkazom 1T/66/2021-137 zo dňa 14. 06. 2021. Trestne stíhaný bol za páchanie viacerých prečinov, resp. trestných činov (trestný rozkaz OS Čadca 2T/4/2021 - prečin nebezpečného vyhrážania, rozsudok OS Čadca z 10. 12. 2019 - prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla, prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, v tomto konaní bol pre nepríčetnosť oslobodený spod obžaloby, zároveň však bolo uložené ochranné psychiatrické ambulantné liečenie). Ďalej bol trestne stíhaný - trestný rozkaz OS Čadca 2T/11/2016 a 0T/39/2015 za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia a prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky. Zo znaleckých posudkov vypracovaných v trestných konaniach, resp. z posudku vypracovaného v tomto konaní súd zistil, že u otca je prítomná závažná duševná porucha v užšom zmysle slova, t. j. psychóza, ide o duševnú poruchu s prevahou bludov, ktorá je toho času v štádiu nedostatočnej remisie a participuje na jeho nepríčetnostiach v správaní (agresívne prejavy, žiarlivosť, impulzivita, nezdržanlivosť, abúzus alkoholu), a to vo významnej miere. Tiež bola konštatovaná závislosť so znakmi chorobnej väzby na alkohol. Spôsob života a správanie otca podľa záverov posudku, a to i s prihliadnutím na pripojené trestné spisy, môžu mať negatívny vplyv na psychotický vývin maloletého dieťaťa. V priebehu konania tiež pribral súd do konania matku otca Z. W. - starú matku maloletého dieťaťa, s ktorou má maloletý vybudovaný vrúcny vzťah a táto súhlasila, že bude prítomná pri stretávaní sa otca so synom. Súd na základe takto vykonaného dokazovania rozhodol o tom, že maloletého zveril do osobnej starostlivosti matke dieťaťa, otcovi stanovil vyživovaciu povinnosť a upravil styk, na ktorom sa bude podieľať aj stará matka maloletého dieťaťa. Takéto rozhodnutie malo zabezpečiť základné práva rodičov vo vzťahu k maloletému dieťaťu, ako aj plnenie si základných povinností vyplývajúcich zo zákona k zabezpečeniu výchovy a výživy dieťaťa.

8. Podľa § 62 ods. 1, 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

9. Ustanovenie § 75 veta druhá Zákona o rodine umožňuje vo výnimočných prípadoch prihliadnúť na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania a zárobku, majetkového prospechu. Rovnako prihliadne súd aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie, všetko však za predpokladu, že tieto skutočnosti sú jednoznačne preukázané a možno z nich vyvodiť, že povinný sa takýmto spôsobom vyhýba vyživovacej povinnosti, ktorá mu vyplýva priamo zo Zákona o rodine.

10. Vzhľadom na vyššie uvedené zákonné ustanovenia, ako aj závery, ktoré vyplynuli z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie, sa aj odvolací súd stotožnil so závermi súdu a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Ako už bolo vyššie uvedené, súd vychádzal najmä zo schopností a možností rodičov, ako aj odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa.

11. Čo sa týka odvolania matky maloletého dieťaťa, odvolací súd mal preukázané, že po vyhlásení rozsudku sa prostredníctvom právneho zástupcu vzdala práva podať odvolanie voči všetkým jednotlivým výrokom rozhodnutia.

12. Podľa § 368 CSP osoba oprávnená podať odvolanie, sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

13. Podľa § 386 písm. b/ CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

14. Keďže matka maloletého dieťaťa sa práva odvolania vzdala po vyhlásení rozsudku, neostalo odvolaciemu súdu iné, len odvolanie ako podané neoprávnenou osobou odmietnuť.

15. Čo sa týka odvolania otca, toto odvolací súd nepovažoval za dôvodné. Pri určení výšky výživného odvolateľ sám uviedol, že súhlasil so sumou 100,- eur mesačne. Poukazoval na to, že nebol dôvod, aby súd výšku výživného menil. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplynulo, že súd bral do úvahy dlhodobú práceneschopnosť otca, ktorá bola ukončená v októbri 2020. Preto od 01. 11. 2020 určil výšku výživného sumou 120,- eur, ktorú považoval za primeranú k možnostiam a schopnostiam otca, ako aj k odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa.

16. Pri výpočte zameškaného výživného jeho správnosť odvolateľ nerozporoval, poukazoval len na neprimerane vysokú splátku. Zameškané výživné vo forme splátky by otec mal splácať spolu s bežným výživným po dobu 28 mesiacov a pokiaľ by súd zvolil splátku nižšiu, takéto dlhodobé splácanie nie je účelné a v záujme maloletého dieťaťa. Vzhľadom však na možnosti otca aj odvolací súd má za to, že je v jeho silách uhradiť splátku zameškaného výživného spolu s bežným výživným. Ako už bolo vyššie uvedené, ani odvolací súd sa nestotožnil s tým, že otec maloletého dieťaťa nie je schopný platiť výživné v sume 120,- eur, popritom splácať zameškané výživné a hradiť výživné aj staršiemu synovi. Ako uviedol sám otec maloletého dieťaťa okrem duševnej poruchy je fyzicky zdravý a je schopný vykonávať činnosť, na ktorú má príslušnú kvalifikáciu (oprava vozidiel) alebo aj inú činnosť, ktorú vykonával na dohodu alebo bez pracovnej zmluvy.

17. Čo sa týka práva na styk s maloletým dieťaťom, aj tu súd prvej inštancie zdôvodnil, prečo v záverečnom rozhodnutí upravil styk v rozsahu 4 hodiny týždenne, a to za prítomnosti matky, resp. starej matky maloletého dieťaťa. Zo záverov znaleckých posudkov o zdravotnom stave otca dieťaťa vyplynulo, že v súčasnej dobe by dlhobojší styk nemusel vhodne vplývať na výchovu a vývoj dieťaťa. Sám pritom na pojednávaní pred súdom voči takto upravenému styku námietky nevzniesol.

18. Pri odvolacom dôvode, ktorým namietal nesprávne rozhodnutie k povinnosti nahradiť trovy štátu v alikvotnej časti spolu s matkou maloletého dieťaťa je potrebné uviesť, že nie je podstatné, kto v konaní navrhol dôkaz vykonať, ale podstatné je to, či súd uznal odôvodnenosť vykonania takéhoto dôkazu, pričom, v tomto prípade je nepochybné, že vzhľadom na komplikovanosť prípadu (zdravotný stav otca) bolo pre súd potrebné zistiť, kto z rodičov a akým spôsobom je schopný vykonávať starostlivosť o dieťa, prípadne realizovať styk s dieťaťom. Trovy, ktoré v konaní takto vznikli hradil štát. Súd v súlade s ust. § 57 CMP, ako aj § 49 CMP rozhodol o povinnosti oboch rodičov pomerne tieto trovy štátu zaplatiť. Súd prvej inštancie nezistil dôvod, prečo by otec maloletého dieťaťa nemal byť zaviazaný na náhradu trov štátu (nesplní predpoklady na oslobodenie od platenia súdnych poplatkov), čo v konaní sa nakoniec ani nepreukázalo, že by nebol schopný dosahovať príjem. Čo sa týka jeho tvrdenia, že on neinicioval vykonanie dôkazu - znaleckého dokazovania a vyhotovenie posudku, v tomto prípade súd zvažil, že vykonanie takéhoto dôkazu je v záujme maloletého dieťaťa. Nebol to teda posudok robený v záujme matky dieťaťa ako tvrdil odvolateľ. V tomto prípade náhrada trov konania predstavuje záväzok na zaplatenie časti sumy, ktorú vynaložil štát, pričom v tomto prípade sa neprihliada na zásadu úspechu v konaní.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody potom odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

21. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).